

Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Telul suprem al artei — exprimarea aspirațiilor și realizărilor funda- mentale ale poporului

Adunarea Generală a Compozitorilor și Muzicologilor — care își deschide astăzi lucrările — se înscrie ca un eveniment important, cu multiple și profunde semnificații în viața artistică a țării.

Precedată de ample dezbateri în presă, de pasionate și febrile confruntări a unor diverse puncte de vedere cu privire la dezvoltarea creației muzicale românești — pregătirea pentru Adunarea generală a compozitorilor, au demonstrat răspunderea majoră a muzicienilor noștri pentru destinele creației artistice românești, preocuparea lor consecventă pentru a-și aduce contribuția, specifică, cu pasiune și conștiință la împlinirea obiectivelor mărețe, stabilită de partid, pentru edificarea multilaterală a patriei și desăvârșirea spirituală a cetățenilor săi.

Eveniment de seamă în viața culturală a țării, Adunarea Generală a Compozitorilor și Muzicologilor din România are loc în condițiile avântului patriotic al poporului român care, sub conducerea partidului, desăvârșesc mărețea operă de edificare a socialismului.

Răspunzând chemării partidului — forța conducătoare în întreaga viață a patriei noastre socialiste — compozitorii și muzicologii, participă cu întreaga lor capacitate de creație la amplul proces de înfiorare materială și spirituală a României socialiste, oglindind în lucrările lor dinamismul și elanul constructiv al poporului nostru, aducând în lucrările lor chipul eroilor zilelor noastre, desprins din fresca marilor evenimente istorice ale contemporaneității.

Prezența muzicienilor în viața socială și culturală contemporană, în frontul larg al afirmării personalității umane, demonstrează din plin că ei se situează în centrul evenimentelor pe care le trăiesc, simțindu-le pulsul și direcția ascendentă, înțelegând sensul și direcția istorică în care este angajată țara noastră.

Din această prezență activă, angajată, din acest intim și permanent contact cu evenimentele epocii și spiritul lor, s-au născut opere muzicale valoroase, adăugând noi străluciri de prestigiu valorilor naționale.

Muzica românească a înregistrat în ultimii ani creații valoroase și originale, confirmând stadiul de plin progres al culturii muzicale românești.

Ceea ce caracterizează această perioadă este diversifi-

„Știința tineretului”

(Continuare în pag. a II-a)

mentale ale poporului

IERI, IN
COMUNA
HOTARELE,
S-A DESFĂ-
ȘURAT CEA
DE A VII-A
EDIȚIE A

AMANUNTE ÎN PAG. A 5-A

SERILOR „ȘCINTEII TINERETULUI”
DEDICATĂ TINERILOR DE LA SATE

PREFATĂ LA O „OLIMPIADĂ” ORIGINALĂ

Străzile și șoselele orașului Buzău sînt zilnic străbătute de numeroase autovehicule. Unele sînt doar în trecere; altele aparțin întreprinderilor, uzinelor, șantierelor și instituțiilor din localitate. Dincolo de parbriz la volan, vezi îndeobște chipuri tinere.

O dată plecați la drum, fiecare poartă cu sine foaia de parcurs document care înscrie, o serie de date: distanța pe care trebuie să circule, persoanele care îl însoțesc pe conducătorul auto, scopul călătoriei, încărcătura transportată ș.a. La terminarea călătoriei aceste foi — cele mai multe — sînt predate așa cum au fost

primite; altele cu consemne și observații, ori cu sancțiuni aplicate de organele de control ale miliției. Interesantă ni se pare concluzia la care a ajuns ofițerul Ion Constantin — șeful biroului de circulație al municipiului Buzău. Dînsul ne relatează:

— La peste 98 la sută din cazurile demne de sancționare pe care le-am înțilnit, șoferii ne rugau insistent — chiar cu prețul sporirii gradului sancțiunilor — să nu consemnăm nimic în foile lor de parcurs.

— Bănuim că o foaie de parcurs reprezintă „cartea de vizită” a tînarului conducător auto — am observat noi.

— Nu numai atît. Sancțiunile înscrise în foile de parcurs atrag o seamă de neplăceri pentru purtătorii lor, așa cum ar fi: excluderea lor de pe listele primelor de producție, observații aspre din partea conducerii unităților, acestea mergînd uneori pînă la înlo-

ION TEOHARIDE

(Continuare în pag. a V-a)

CU PLANUL ANUAL ÎNDEPLINIT

● Colectivul oțelăriei electrice de la Combinatul siderurgic Hunedoara a elaborat marți, în primul schimb de lucru, ultimele tone de oțel special din prevederile planului de producție pe acest an.

● — Întreprinderea forestieră din județul Maramureș și-a îndeplinit sarcinile anuale ale planului de stat. Potrivit unor date preliminare, pînă la sfîrșitul anului aici se va realiza o producție suplimentară în valoare de circa 5 milioane lei.

● — Întreprinderea de prefabricate din Roman, deținătoare a drapelului de frunzăș pe ramură în întrecerea socialistă pe anul trecut, și-a îndeplinit planul anual la toți indicatorii.

● — Chimistii de la Combinatul de îngrășăminte cu azot din Piatra Neamț și-au îndeplinit sarcinile anuale de plan realizînd economii la prețul de cost în valoare de 7 700 000 lei.

caleidoscop

OGROTIREA ANIMALELOR

EUGEN BARBU

Cineva îmi scria că din moment ce am cerut protecția pentru iepuri tot aici de ce nu aș propune și reînființarea vechelului Societății de ocrotire a animalelor?

Principiul nu am nimic împotriva acestei carități și nu văd de ce eu am avea griji și de cîini și de pisici, ca să nu mai vorbesc de bieții cal, împăjmați vîzînd cu ochii. La drept vorbind, cum semnala elidtoarea mea, o oarecare nedreptate se face mai ales lui Grivel. El nu mai poate fi urecat la hînc sau linut pe cârător pentru că lairă și mușcă. În hînc

noaptea sub ferestre. Cu pisicile se pare că e mai ușor. Sînt mai grațioase, mai silențioase, nu fac decît miu și-a-it! E o plăcere să ai pisică. Cu o bucată de carne dulce și cu pu-

țin lapte ai terminat. Nu tu lești, nu tu botniți, nu medalion de metal la gît. Unde mai pui riscul turbării, al indispoziției fuzerare care dă la cîini în melancolie intensă... Numai că interlocautoarea mea mai are o sugestie: să desființăm și pe hîzheri. Aici lucrurile fau o turnură comică. Ce-i drept nu prea i-am mai văzut. Știu că există însă, că s-au motorizat și că străbat în pas alert străzile în căntare de marș. Probabil că mai prînd și

(Continuare în pag. a V-a)

STUDENTUL — prezență dinamică, responsabilă în viața universitară

cu tovarășul MIRCEA ANGELESCU

Secretar al C.C. al U.T.C.,
Președintele Comitetului Executiv al U.A.S.R.

— Am dori, tovarășe Angelescu, să vă explicăm mai înlți motivele care determină solicitarea acestei discuții. La începutul anului universitar ați acordat ziarului nostru un interviu în care defineați, din punctul de vedere al C.C. al U.T.C. și al Comitetului U.A.S.R., coordonatele, sau mai bine zis auspiciile înnoitoare sub care a fost pregătită a se desfășura anul acesta activitatea studentescă. Au trecut de la data apariției interviului aproximativ 3 luni, deci o bună parte a anului de studii. Și fiindcă încă de atunci am promis cititorilor să revenim — în baza unor norme democratice cunoscute — cu informații de la dv. privind înlftăptuirea celor propuse, iați-ne, deci, cu întrebările pregătite.

Prima: Ce aprecieri dați în ansamblu activității U.T.C. și A.S. în luna de la începerea cursurilor?

— Perioada, de început, n-a fost, după părerea mea și cea mai simplă. Înlți pentru că în învățămîntul superior a trebuit să se treacă, așa cum spuneați în discuția la care vă refereați, la aplicarea unor principii noi, conținute în Directive și în Legea învățămîntului, iar o schimbare de acest fel reclamă o abordare complexă, din diferite unghiuri, antrenînd toate forțele, de la personalul didactic, pînă la fiecare student. În domeniul vieții de organizație — care era firesc să reflecte eforturile de ansamblu făcute de învățămînt — însușirea unor obiective calitative noi, abordarea unor metode de studiu mai profunde, ca și principiile largirii spiritului democratic — au trebuit să-și găsească o aplicare foarte concretă în pregătirea și desfășurarea adunărilor U.T.C. de dare de seamă și alegeri.

În acest sens s-au făcut lucruri foarte bune, s-a pășit, cum se zice, cu dreptul. Alegeții au constituit cu adevărat un moment în viața organizațiilor U.T.C. și A. S., fapt pentru care după trei luni de la începerea cursurilor putem vorbi despre un proces destul de rapid de asimilare a noilor coordonate ale vieții universitare, proces caracterizat printr-o abordare mai puțin schematică, mai largă și mai profundă în același timp, a acestor probleme.

— Dacă veți fi de acord, o serie de exemple dintre cele pe care le cunoașteți ne-ar putea completa această imagine...

— Aș menționa, în primul rînd, modul în care masa studenților a reușit să analizeze datele esențiale ale învățămîntului, receptivitatea și responsabilitatea

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a V-a)

NOTE DE DRUM

TOBELE DE NISIP

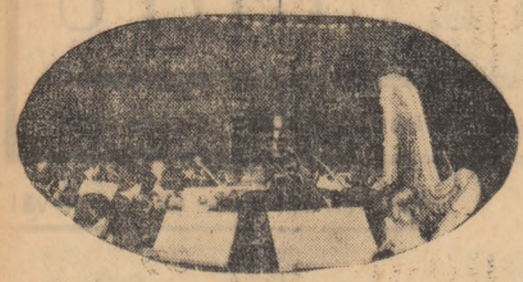
Constantine: arhitecturi monumentale, geometrice, replică la un peisaj torturat și înform

La 432 de kilometri de Alger, orașul Constantine — anticul Cirta roman — trăiește orgoliul discret de a fi a doua capitală a țării — resedinta „estatului algerian”, zonă cu personalitate distinctă și structură proprie de civilizație — și, poate, prima sa capitală spirituală. Peisajul e tulburător. Orașul călărăște o mîncă de piatră cenușiu-roșcată, înaltă sub oer de cîteva sute de metri. Casele se agăță de culmi ca căpușele, acoperisurile, văzute de jos, par că luncă lent spre abis. Undeva, la poalele mîncă de piatră, plutesc ireal apele Rhumelului, fum verde-albastru desirat printre cloștri de stînci care ard. Stîncile ard în soare în culori acide, desenele de pe pereții lor sînt niște desene fierbinți, viziuni delirante ale unei geologii torturate, ale cărei convulsii par încă proaspete. (și se pare că s-au oprît abia cu o clipă mai înainte. Piatra e o țiplă subțire, prin care vezi cum fierbe materia. Pe aceste stînci care ard, pasajele de păsări peste Mediterana se opresc într-o primă escală. Mille de rîndurile ce înnesesc podurile și pasarelele aruncate peste abisuri și femele care ies, în amurg, pe același poduri, cu fețele ascuse sub văluri negre, cu minciile negre și largi ale „haik”-urilor sfîșind ca niște aripi de păsări, gravurile din aurignacian și neolite descoperite în grotle Rhumelului, decînd pe pereții stîncioși siluete aeriene

ILIE PURCARU

(Continuare în pag. a VI-a)

ADUNAREA GENERALĂ A COMPOZITORILOR

(Urmare din pag. 1)

care și adăncirea creației muzicale, afirmarea și maturizarea unor personalități creatoare, ritmul viu al desfășurării sfurturilor creatoare, însușirile de idealuri societății noastre socialiste. Au apărut noi și interesante drumuri creatoare, s-au profilat siluile personale ce se prezintă ca ramificații organice ale arborelui unic și viguros al culturii românești. Așa cum se spune și în sinteza dată publicității în împlinirea Adunării generale, de conducerea Uniunii Compozitorilor, procesul pe o coordonată superioară stilului personal, cincința de concepte, principii tehnici sau maniere de compoziție, diacolo de predilecții pentru anumite genuri, limbajului sau forme, există afinități de expresie și de structură psihică ce delimitează nuanțat sfera specificității românești în muzică de astăzi.

Indiscutabil este faptul că sursa tuturor remarcabilelor realizări ale muzicii românești se află în faptul că artiștii noștri au fost normali — pe baza platformei ideologice a partidului nostru — cu concepția marxist-leninistă, cu o viziune ideologic-estetică fermă, care a ridicat la o nouă dimensiune sentimentul responsabilității în fața poporului, a impulsului, a devenirii noastre istorice.

Acest sentiment se clădește pe tradiția unui trecut cu bogate valori.

Operele muzicienilor români care au ilustrat creația artistică românească în ultimul secol sînt avîntate profund, a spiritualității românești.

Cuvintele pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le roștea

la recenta Adunare Generală a scriitorilor, cu privire la tradițiile culturii românești, exprimă fundamentarea întregii arte românești pe aspirațiile și realizările esențiale ale poporului. „Poporul român se mîndrește pe drept cuvînt cu tradițiile progresiste, patriotice ale culturii noastre. Istoria luptei maselor populare pentru păstrarea ființei naționale, pentru neamul, pentru libertate și dreptate socială, pentru o

TELUL SUPREM AL ARTEI

viață mai bună, a consacrat pentru vece numele multor cărturari luminați, clarvăzători. Viața și activitatea celor mai de seamă oameni de cultură din trecut sînt străbătute, ca de un fir roșu, de dragoste și devotament față de popor, și pa-

trie, de dorința arzătoare de a sluji idealurile celor mulți, de un înalt spirit de jertă pentru cauza libertății naționale și sociale.”

Ultimii ani au marcat realizări apreciable și pe linia adîncirii și îmbogățirii dîntre muzică și public.

Datorită unei vaste opere educative, cele mai valoroase creații ale muzicii românești se bucură astăzi de preluarea unui public din ce în ce mai numeros, dărnice să recepționeze mesajul artistic contemporan.

Prilej de bilanț a realizărilor din creația muzicală a ultimilor ani, lucrările Adunării Generale au menirea de a contribui în mod fundamental la descifrarea — din însăși analiza acestui bilanț, făcut cu maturitate, cu spirit partinic, confruntat perpetuu cu comandamentele care au stat și stau în fața creatorilor noștri — experimentelor celor mai valoroase, a direcțiilor celor mai fertile ale dezvoltării diverselor genuri ale creației muzicale, de a determina o ancorare și mai puternică o ocreștea în realitatea zilelor noastre.

Succesele dobîndite de muzicienii noștri în diferite genuri de creație, experiența acumulată, adîncirea continuă a contactului cu viața, cu cerințele spirituale ale societății, hotărîrea tuturor membrilor Uniunii Compozitorilor de a participa cu tot talentul și puterea lor creatoare la progresul muzicii românești, stau chează pentru continuarea înfiorării a artei noastre.

Exprimîndu-ne convingerea că lucrările Adunării Generale vor marca un moment important pentru destinele artei românești urăm formulăm creatorilor de artă muzicală din România deplin succes.

Intr-o anchetă internațională despre drumurile muzicii contemporane, pe care am organizat-o în cursul acestui an, l-am rugat pe unii dintre cei mai prestigioși reprezentanți ai creației artistice, din zilele noastre să-mi răspundă și la următoarea întrebare: „Ce impresii v-au lăsat lucrările românești pe care le-ați ascultat în ultimii ani? Ce loc ocupați în ochii voștri muzicienii în peisajul compozițional contemporan?”

În afara titlurilor citate, în afara unor predilecții personale, din suma răspunsurilor primite la această întrebare (răspunsuri semnate de compozitori ca Werner Egk și Karlheinz Stockhausen, Luigi Dallapiccola și Thomas Marco, Szabolcsi Bence și Rolf Liebermann, André Messiaen și Jean Yves Bessou, Siedje Heman și Peter Bockelmann, Emil Hajek și Carlo Felice Cillario) reiese prețioasă adînc de care se bucură în ultimul timp creația muzicală românească peste hotarele țării.

Analizînd efectele dintre creațiile românești ascultate în anii din urmă, Irving Lovens, celebrul critic muzical de la „The Sunday Star”, conchidea că România ne oferă la ora actuală exemplul unei școli naționale de înaltă înaltă și valoroasă, exprîmîndu-și credința că în foarte scurtă vreme țara noastră va deveni prin noua sa muzică marele centru muzical al Europei concurend școlile muzicale de înalt prestigiu ale Republicii Federale a Germaniei, Iugoslaviei și Poloniei.

„România, țară a muzicii”, cuvintele pe care Gaspar Cassado le nota în urmă cu ani în cartea de aur a Filarmozicilor și-au dovedit într-adevăr astăzi mai mult ca orînd valabilitatea.

Multe dintre fapte sînt cunoscute.

O statistică publicată în revista de referat a Uniunii Compozitorilor din R. F. a Germaniei subliniază locul important pe care concurenții din România l-au ocupat în repartizarea premiilor în concursurile internaționale. Pe plan mondial România a situat în 1967 pe locul al 4-lea după U.R.S.S.,

prezentat în aceste zile o suită de lucrări românești, înaltă și originală, contribuind la muzica contemporană.

După succesul pe care Anatóliu Vieru l-a obținut cu cvartetul „Trepte ale tăcerii” în cadrul concertului de la New York, o trupă de balet prezintă în aceste zile în orașele americane un spectacol pe baza muzicii compozitorului român.

„Ultimul număr al revistei spaniole „Sonda” publică un amplu studiu ce face cunoscut la Madrid marile succese ale muzicii românești.

Unul din numerele cunoscutelor reviste de specialitate din Capitala Uniunii Sovietice, „Sovetskaja Muzika”, se ocupă sub semnătura muzicologului R. Leites de cîteva dintre aspectele creației contemporane românești.

Anul acesta multe dintre numerele cunoscutelor reviste vest-germane „Melos” s-au ocupat pe larg de fenomenul muzical contemporan românesc.

Ecouri largi au trezit în viața muzicală a R. F. a Germaniei prezența grupului de compozitori români la ultimul Festival de la Dornstadt. Au fost interpretate cu acest prilej și două dintre cele mai reprezentative lucrări ale liberilor compozitori români: „Coloana infinită” a lui T. Olah și „Donum Sacrum Brâncuși” a lui C. Miereanu.

Noua creație românească a fost în centrul atenției participanților din acest an al Festivalului de la Bayreuth. Pleșea lui Șt. Niculescu „Formanți” a fost primită cu interes de public.

Prestigioase foruri editoriale străine continuă să manifeste interes pentru literatura muzicală românească: Editura Ghergă din Köln a anunțat că vor apărea zilele acestea „Pieșele pentru pian 5, 6 și 7” de Alexandru Hrisanidescu și Cvintetul pentru instrumente de coardă, clarinet și pian „Interferențe” de Eugen Wendel.

Un larg interes a trezit în centrele muzicale ale Austriei și R. F. a Germaniei concertele de muzică românească prezentate de formația „Musica nova”. Du-

COMPOZITORUL și pulsul epocii

CREAȚIA ROMÂNEASCĂ ÎN CONCERTUL MUZICAL INTERNACIONAL

Există momente în evoluția unei arte în care diversitatea tendințelor ar putea să apară deodată față de o idee comună (sau chiar preoccupeză) despre ceea ce trebuie să însemneze unitatea angajată tuturor creatorilor. Încadrarea lor într-un stil al epocii, adevăratul manifest sau tact pentru genurile care născuție, pot redea spiritualitatea și conserva idealul de frumusețe și colectivitate. Un astfel de moment exploziv de energie decăzută rădăcină caracterizează muzica românească de astăzi, precum, de altfel, întreaga noastră mișcare artistică.

GHEORGHE FIRCA

daptate sau treptat înlocuite. În favoarea unor mijloace, dintre care unele au și avut posibilitatea să se verifice în contact cu interpretii și cu publicul.

Cu toată aderența la contemporaneitate a tuturor generațiilor, o anumită stratificare a nivelurilor, la care se forțează forma nouă, se impune. Generațiile mai vînticele (conștientizate și din zona unor zone de agresiune și unor mijloace care le sînt proprii). Tinerii compozitori sînt angajați în procesul de rafinare de făurire a unui stil personal.

Ne este o despărțire antiomnială a acestor poziții, așa cum o dovedește o cit de sumară privire asupra istoriei recente a creației noastre.

Cîteva din declarațiile făcute redactorului nostru Iosif Sava, în împlinirea Adunării generale, de către cîteva reprezentanți ai frontului nostru compozițional.

SABIN DRAGOI:

Istoria artei din ultimele decenii ne dovedește fără putință de tăgădă că nu ne putem încadra în circuitul valorilor internaționale decât creînd o muzică românească, iar muzică românească în afara creației folclorice nu a existat și nu va exista niciodată.

Noi românii putem fi mîndri că avem o bază solidă, că adînci rădăcini în tradiție, pe care se poate înălța sigur clădirea măreață a muzicii noastre naționale culte.

MIHAIL ANDRICU:

Problema modalității în care noua creație românească continuă bogatele tradiții ale muzicii românești trebuie să ocupe un loc important.

CARMEN PETRA-BASACO-POL:

Cred și aș dori ca operele din ultimii ani să dovedească adevărul că lucrările cele mai valoroase sînt tocmai cele în care compozitorii au fost autentici, exprîmînd cu tact sinceritatea umană și semnificația lui complexă.

Alături de Enescu a activat — în primele decenii ale secolului — o întreagă pleiadă de compozitori, M. Jora, P. Constantinescu, T. Rogalski, S. Drăgoi, M. Negea, M. Andricu și alții, legați de marele creator mai ales prin idealurile de constituire a unei muzici naționale. Ei nu au cunoscut, practic vorbind, decît o parte dintre creațiile enesciene, acordînd preț deosebit celor axate mai direct pe folclor. La rîndul lor, acești compozitori s-au încredințat spre această sursă de inspirație, investigînd și alte zone ale folclorului decît cele valorificate deja de către Enescu.

Ați opera de acestor compozitori, cit și a celor care au preluat imediat stăpîna, Z. Vancea, S. Toduțu, I. Dumitrescu, Gh. Dumitrescu, T. Ciortea, L. Feldman, continuă să fie componente insopara-

bile ale existenței și dezvoltării muzicii românești actuale. Nu numai elementul de continuitate, descifrabil în idealul de făurire și perfecționare a limbajului național, caracterizează această creație, ci și praul sigur și nelîntreput pe care gîndirea acestor compozitori l-a lăsat în muzica noastră de pretutindeni. Creația românească a realizat până la acest moment un drum spre un stil personal. Trebuie spus însă că o comunitate întregă generații mai vîntice și tineri se afirmă cu tot mai multă personalitate și cu idei îndrăznețe, a contribuit la aducerea întregului front al muzicii românești — păstrînd deosebirii specifice de viziune și stil — la ceea ce constituie imperativul valorii.

A început să devină de mai multă vreme formală, un nonsens chiar, includerea unor compozitori, ce ating vîrsta maturității, în categoria „promițătoarelor talente”. Este meritul acestora de a-și fi păstrat tineretea, entuziasmul și prospețimea artistică, chiar dacă ei au devenit adevărați maștri, și, ei înșiși, dascălii unor și mai tineri compozitori. Aș numi în acest sens, nu fără sentimentul că fac o nedreptate omîniung unele nume, pe un P. Bentoiu, W. Berger, A. Vieru, T. Grigoriu, A. Stroie, T. Olah, Șt. Niculescu, C. Tărănu, M. Istrate, M. Marbe, D. Capotanu, D. Popovici, A. Rațiu și încă mulți alții, dar dintre cei mai tineri, pe un C. Miereanu, O. Nemescu, L. Meftanu, S. Cezar, M. Moldovanu, Corneliu Georgescu, G. Draga ș.a.

Așa cum valoarea se poate ivi din latura muzicii „consacrate” (deși epitetul nu constituie garanția acestei valori), tot astfel muzica nouă nu este numai experiment steril, gratuitate. Răzbate în muzica tinerilor suflul proaspăt al epocii noastre, talentul real și autentic.

Există momente în evoluția artei cînd discutiile deschise, sincere și simț necesare ca oclind. Ne amintim de asemenea momente de răscruce, bătăliile cîștigătoare sau pierdute (unele temporare, altele în aeternum) nu au lipsit nici în domeniul artei sunetelor.

Cît de brutale erau atacurile contra unui Monteverdi, de pildă; pentru al distruge, adepții tradiției medievale își concentraseră vîntul asupra cîtorva scandalozilor ne-băvîntii instrumentale — acei nevîntat pizizicau pe care genul compozitor îl folosea cu succes în paleta sa de coloristică sonoră. Dar de atunci încoace, cazul polifoniei lui Bach, cazul Richard Wagner, cazul Schönberg... Intî-adevăr, sînt momente de răscruce în evoluția muzicii cînd discuțiile brutale de sicere — aș spune, chiar pă-

timase — își au rostul pentru limpezirea confuziilor, pentru rînduirea sistematică a argumentelor, într-un cuvînt, pentru găsirea adevărului artistic din noianul de încercări, pe cît de îndrăznețe, pe atît de derutante. Nu știu de ce gîndul mă poartă mai în tîl la cei mai tineri, reprezentanți ai artei noastre creatoare; este dacă vrem o primă cursă de devenită reflex de raționament, care mă poartă la încercările (li se spun și experimente cu o ușoară nuanță de ironie) prin care se sparg anumite scheme, se rup chingile unei gîndiri rigide.

Consider însă că tot ce este căutare sincer intenționată (sau pur subiectivității care îmbracă sinceritatea — s-ar putea scrie tomuri impresionante) prezintă — mi-aș permite s-o spun — adevărate evadări din academicism.

Conflicte între vechi și nou au fost și vor fi cît e lumea. Este dialectica însă, care ne explică științific, progresul

societății umane. Privînd-o retrospectiv, o numim pur și simplu istorie, trăgînd concluziile necesare. Afîindu-ne însă chiar în centrul ei, sîntem noi acela care trăim și scriem respectivul moment istoric și este firesc, ca participanți activi în momentul de frămîntare

„disonanți” atunci cînd putem cerceta, cu luciditate necesară marilor momente de prefacere în istoria artei, ce este bun și ce este rău în acest avînt creator. Și cu aceasta ne însoțim în ceea ce numim unitatea spirituală a creației muzicale românești.

dirii artistice românești în arena mondială cunoscute în anii noștri o vigoare atît de mare, încît gîndurile mărunte — acele stoluri de păsări negre ale invizibilității și regresivității — după cum spunea cîndva un mare romantic francez trebuie să pălească, făcînd loc înțele-

DIVERSITATEA DE STILURI ȘI UNITATEA DE CONCEPTE

LUCIAN GRIGOROVICI

Pornim de la o idee fundamentală: tot ce se creează, în diferite de orientare stilistică sau conceptie structurală compozițională, poartă amprenta puternică a originalității autohtone și face parte din spiritualitatea artei românești.

Pătrunderea gîngerii și examinării atente. Putem fi de acord sau nu cu realizarea materială, putem fi sceptici față de anumite formule de exprimare, ne putem exprima nedumerirea față de anumite valuri artistice atunci cînd apreciem că ele nu reflectă specificul

trat de armonie cu consonanțe perisfecle, în care am sublinia patologia disonantelor.

Este poate cazul să se atragă foarte serios atenția că muzica contemporană este o noțiune foarte largă; ea este și trebuie să fie coexistența tuturor stilurilor de creație aparținînd secolului nostru.

Ca participant la recente manifestări

R. F. a Germaniei și Franța; la competițiile muzicale internaționale ale anului 1967 tinerii muzicienii români au cucerit premii de mare prestigiu. În raport cu numărul populației, România este a doua țară din Europa, cu cel mai mare număr de premii internaționale cucerite pe tîrîm muzical în ultimii 10 ani.

„Prestigioase premii de compoziție în cadrul unor concursuri internaționale (să amintim premiile dobîndite de Anatóliu Vieru, Wilhelm Berger, Pascal Bentoiu, Alexandru Hrisanidescu, M. Mitrea, Celariu, Costin Miereanu, Lucian Grigorovici, Dieter Acker) au demonstrat din plin originalitatea unora dintre cele mai noi creații muzicale românești.

Zeci și zeci de asemenea fapte demonstrează cum creația noastră muzicală, expresie a unei diversități stilistice, reușit al activității pline de dăruire a unor prominențe personalități artistice, furează vaduri largi spre conștiința iubitorilor de muzică.

Astăzi, cu prilejul deschiderii Adunării Generale a compozitorilor și muzicologilor, însemnările noastre doresc să aducă la cunoștința cititorului doar cîteva date de ultimă oră care demonstrează din plin locul muzicii românești în concertul valorilor internaționale.

La Radiofonuzina din Buenos Aires, un reputat muzician argentinian Rodriguez Faure a

prezentat în aceste zile o suită de lucrări românești, înaltă și originală, contribuind la muzica contemporană.

După succesul pe care Anatóliu Vieru l-a obținut cu cvartetul „Trepte ale tăcerii” în cadrul concertului de la New York, o trupă de balet prezintă în aceste zile în orașele americane un spectacol pe baza muzicii compozitorului român.

„Ultimul număr al revistei spaniole „Sonda” publică un amplu studiu ce face cunoscut la Madrid marile succese ale muzicii românești.

Unul din numerele cunoscutelor reviste de specialitate din Capitala Uniunii Sovietice, „Sovetskaja Muzika”, se ocupă sub semnătura muzicologului R. Leites de cîteva dintre aspectele creației contemporane românești.

Anul acesta multe dintre numerele cunoscutelor reviste vest-germane „Melos” s-au ocupat pe larg de fenomenul muzical contemporan românesc.

Ecouri largi au trezit în viața muzicală a R. F. a Germaniei prezența grupului de compozitori români la ultimul Festival de la Dornstadt. Au fost interpretate cu acest prilej și două dintre cele mai reprezentative lucrări ale liberilor compozitori români: „Coloana infinită” a lui T. Olah și „Donum Sacrum Brâncuși” a lui C. Miereanu.

Noua creație românească a fost în centrul atenției participanților din acest an al Festivalului de la Bayreuth. Pleșea lui Șt. Niculescu „Formanți” a fost primită cu interes de public.

Prestigioase foruri editoriale străine continuă să manifeste interes pentru literatura muzicală românească: Editura Ghergă din Köln a anunțat că vor apărea zilele acestea „Pieșele pentru pian 5, 6 și 7” de Alexandru Hrisanidescu și Cvintetul pentru instrumente de coardă, clarinet și pian „Interferențe” de Eugen Wendel.

Un larg interes a trezit în centrele muzicale ale Austriei și R. F. a Germaniei concertele de muzică românească prezentate de formația „Musica nova”. Du-

prezentat în aceste zile o suită de lucrări românești, înaltă și originală, contribuind la muzica contemporană.

După succesul pe care Anatóliu Vieru l-a obținut cu cvartetul „Trepte ale tăcerii” în cadrul concertului de la New York, o trupă de balet prezintă în aceste zile în orașele americane un spectacol pe baza muzicii compozitorului român.

„Ultimul număr al revistei spaniole „Sonda” publică un amplu studiu ce face cunoscut la Madrid marile succese ale muzicii românești.

Unul din numerele cunoscutelor reviste de specialitate din Capitala Uniunii Sovietice, „Sovetskaja Muzika”, se ocupă sub semnătura muzicologului R. Leites de cîteva dintre aspectele creației contemporane românești.

Anul acesta multe dintre numerele cunoscutelor reviste vest-germane „Melos” s-au ocupat pe larg de fenomenul muzical contemporan românesc.

Ecouri largi au trezit în viața muzicală a R. F. a Germaniei prezența grupului de compozitori români la ultimul Festival de la Dornstadt. Au fost interpretate cu acest prilej și două dintre cele mai reprezentative lucrări ale liberilor compozitori români: „Coloana infinită” a lui T. Olah și „Donum Sacrum Brâncuși” a lui C. Miereanu.

Noua creație românească a fost în centrul atenției participanților din acest an al Festivalului de la Bayreuth. Pleșea lui Șt. Niculescu „Formanți” a fost primită cu interes de public.

Prestigioase foruri editoriale străine continuă să manifeste interes pentru literatura muzicală românească: Editura Ghergă din Köln a anunțat că vor apărea zilele acestea „Pieșele pentru pian 5, 6 și 7” de Alexandru Hrisanidescu și Cvintetul pentru instrumente de coardă, clarinet și pian „Interferențe” de Eugen Wendel.

Un larg interes a trezit în centrele muzicale ale Austriei și R. F. a Germaniei concertele de muzică românească prezentate de formația „Musica nova”. Du-

prezentat în aceste zile o suită de lucrări românești, înaltă și originală, contribuind la muzica contemporană.

După succesul pe care Anatóliu Vieru l-a obținut cu cvartetul „Trepte ale tăcerii” în cadrul concertului de la New York, o trupă de balet prezintă în aceste zile în orașele americane un spectacol pe baza muzicii compozitorului român.

„Ultimul număr al revistei spaniole „Sonda” publică un amplu studiu ce face cunoscut la Madrid marile succese ale muzicii românești.

Unul din numerele cunoscutelor reviste de specialitate din Capitala Uniunii Sovietice, „Sovetskaja Muzika”, se ocupă sub semnătura muzicologului R. Leites de cîteva dintre aspectele creației contemporane românești.

Anul acesta multe dintre numerele cunoscutelor reviste vest-germane „Melos” s-au ocupat pe larg de fenomenul muzical contemporan românesc.

Ecouri largi au trezit în viața muzicală a R. F. a Germaniei prezența grupului de compozitori români la ultimul Festival de la Dornstadt. Au fost interpretate cu acest prilej și două dintre cele mai reprezentative lucrări ale liberilor compozitori români: „Coloana infinită” a lui T. Olah și „Donum Sacrum Brâncuși” a lui C. Miereanu.

Noua creație românească a fost în centrul atenției participanților din acest an al Festivalului de la Bayreuth. Pleșea lui Șt. Niculescu „Formanți” a fost primită cu interes de public.

Prestigioase foruri editoriale străine continuă să manifeste interes pentru literatura muzicală românească: Editura Ghergă din Köln a anunțat că vor apărea zilele acestea „Pieșele pentru pian 5, 6 și 7” de Alexandru Hrisanidescu și Cvintetul pentru instrumente de coardă, clarinet și pian „Interferențe” de Eugen Wendel.

Un larg interes a trezit în centrele muzicale ale Austriei și R. F. a Germaniei concertele de muzică românească prezentate de formația „Musica nova”. Du-

prezentat în aceste zile o suită de lucrări românești, înaltă și originală, contribuind la muzica contemporană.

După succesul pe care Anatóliu Vieru l-a obținut cu cvartetul „Trepte ale tăcerii” în cadrul concertului de la New York, o trupă de balet prezintă în aceste zile în orașele americane un spectacol pe baza muzicii compozitorului român.

„Ultimul număr al revistei spaniole „Sonda” publică un amplu studiu ce face cunoscut la Madrid marile succese ale muzicii românești.

Unul din numerele cunoscutelor reviste de specialitate din Capitala Uniunii Sovietice, „Sovetskaja Muzika”, se ocupă sub semnătura muzicologului R. Leites de cîteva dintre aspectele creației contemporane românești.

Anul acesta multe dintre numerele cunoscutelor reviste vest-germane „Melos” s-au ocupat pe larg de fenomenul muzical contemporan românesc.

Ecouri largi au trezit în viața muzicală a R. F. a Germaniei prezența grupului de compozitori români la ultimul Festival de la Dornstadt. Au fost interpretate cu acest prilej și două dintre cele mai reprezentative lucrări ale liberilor compozitori români: „Coloana infinită” a lui T. Olah și „Donum Sacrum Brâncuși” a lui C. Miereanu.

Noua creație românească a fost în centrul atenției participanților din acest an al Festivalului de la Bayreuth. Pleșea lui Șt. Niculescu „Formanți” a fost primită cu interes de public.

Prestigioase foruri editoriale străine continuă să manifeste interes pentru literatura muzicală românească: Editura Ghergă din Köln a anunțat că vor apărea zilele acestea „Pieșele pentru pian 5, 6 și 7” de Alexandru Hrisanidescu și Cvintetul pentru instrumente de coardă, clarinet și pian „Interferențe” de Eugen Wendel.

Un larg interes a trezit în centrele muzicale ale Austriei și R. F. a Germaniei concertele de muzică românească prezentate de formația „Musica nova”. Du-

prezentat în aceste zile o suită de lucrări românești, înaltă și originală, contribuind la muzica contemporană.

După succesul pe care Anatóliu Vieru l-a obținut cu cvartetul „Trepte ale tăcerii” în cadrul concertului de la New York, o trupă de balet prezintă în aceste zile în orașele americane un spectacol pe baza muzicii compozitorului român.

„Ultimul număr al revistei spaniole „Sonda” publică un amplu studiu ce face cunoscut la Madrid marile succese ale muzicii românești.

Unul din numerele cunoscutelor reviste de specialitate din Capitala Uniunii Sovietice, „Sovetskaja Muzika”, se ocupă sub semnătura muzicologului R. Leites de cîteva dintre aspectele creației contemporane românești.

Anul acesta multe dintre numerele cunoscutelor reviste vest-germane „Melos” s-au ocupat pe larg de fenomenul muzical contemporan românesc.

Ecouri largi au trezit în viața muzicală a R. F. a Germaniei prezența grupului de compozitori români la ultimul Festival de la Dornstadt. Au fost interpretate cu acest prilej și două dintre cele mai reprezentative lucrări ale liberilor compozitori români: „Coloana infinită” a lui T. Olah și „Donum Sacrum Brâncuși” a lui C. Miereanu.

Noua creație românească a fost în centrul atenției participanților din acest an al Festivalului de la Bayreuth. Pleșea lui Șt. Niculescu „Formanți” a fost primită cu interes de public.

Prestigioase foruri editoriale străine continuă să manifeste interes pentru literatura muzicală românească: Editura Ghergă din Köln a anunțat că vor apărea zilele acestea „Pieșele pentru pian 5, 6 și 7” de Alexandru Hrisanidescu și Cvintetul pentru instrumente de coardă, clarinet și pian „Interferențe” de Eugen Wendel.

Un larg interes a trezit în centrele muzicale ale Austriei și R. F. a Germaniei concertele de muzică românească prezentate de formația „Musica nova”. Du-

prezentat în aceste zile o suită de lucrări românești, înaltă și originală, contribuind la muzica contemporană.

După succesul pe care Anatóliu Vieru l-a obținut cu cvartetul „Trepte ale tăcerii” în cadrul concertului de la New York, o trupă de balet prezintă în aceste zile în orașele americane un spectacol pe baza muzicii compozitorului român.

„Ultimul număr al revistei spaniole „Sonda” publică un amplu studiu ce face cunoscut la Madrid marile succese ale muzicii românești.

Unul din numerele cunoscutelor reviste de specialitate din Capitala Uniunii Sovietice, „Sovetskaja Muzika”, se ocupă sub semnătura muzicologului R. Leites de cîteva dintre aspectele creației contemporane românești.

Anul acesta multe dintre numerele cunoscutelor reviste vest-germane „Melos” s-au ocupat pe larg de fenomenul muzical contemporan românesc.

Ecouri largi au trezit în viața muzicală a R. F. a Germaniei prezența grupului de compozitori români la ultimul Festival de la Dornstadt. Au fost interpretate cu acest prilej și două dintre cele mai reprezentative lucrări ale liberilor compozitori români: „Coloana infinită” a lui T. Olah și „Donum Sacrum Brâncuși” a lui C. Miereanu.

Noua creație românească a fost în centrul atenției participanților din acest an al Festivalului de la Bayreuth. Pleșea lui Șt. Niculescu „Formanți” a fost primită cu interes de public.

Prestigioase foruri editoriale străine continuă să manifeste interes pentru literatura muzicală românească: Editura Ghergă din Köln a anunțat că vor apărea zilele acestea „Pieșele pentru pian 5, 6 și 7

WALT WHITMAN

FIRE DE IARBĂ

Hai, îmi spuse sufletul,
Pentru acest trup al meu (căci întotdeauna sîntem),
Să scriem asemenea stihuri încă,
De-ar fi să revină nevăzut, după moarte,
Sau dacă, peste multă vreme, foarte multă,
Drumej prin alte sfere,
Aș mai cînta acolo prietenilor mei
acele cîntece,
(Asemănătoare pămîntului, copacilor,
vîntului și valurilor fără-astîmpăr),
Eu să le pot cînta mereu cu un zîmbet de mulțumire,
Mereu, în veșnicie, mărturisind că-s stihurile mele,
Precum eu însumi, mai întîi aici, în clipa asta,
Iscăind pentru suflet și trup, îmi leg de ele numele.

Traducere de CATALINA BRAIA
(Liceul „Mihai Viteazul“)

MAURICE CAREME

TURNUL EIFFEL

Sînt o girafă, mi-a spus turnul de fier,
Iar dacă am capul în cer
E că să pot să pasc în zori
Porția mea de nori
Și datorită lor
Am devenit nemuritor!
Pe patru picioare m-am așezat bine
Intr-o coastă a Senei
(Cine-i ca mine?).
Nu te plictisosi la Paris,
(Un aforism demn de-a fi scris!).
De sus, ca niște fluturași
Privesc cum trec fomei
Mari cit grăunjele de zahăr pentru papanași.
Bărbați — furnici se-nșiră-n urma lor

Intr-un șuvoi fără sfîrșit.
Și în acest decor
Îi vezi de-o dată cățărași
Pe cei zburdalnici și neastîmpărași.
Acum sînt sus!
O clipă numai și s-au dus
Lîngă stele, noapte de noapte
Se-nîmplă să fiu văzut de departe
Cînd dintre stele, sărăcind cununa,
Indiferent, înghit cite una...

În românește de MARIUS GHEFNER
(Liceul „Mihai Eminescu“)

FEDERICO GARCIA LORCA

STRIGĂTUL

Elipsa unui strigăt
morge din munte
în munte.

Dinspre măslini
va fi un curcubeu negru
poște noaptea albastră.

Ca un arcuș de vioară
strigătul a făcut să vibreze
lungile strune de vînt.

(Oamenii din peșteri
își aprind lămpile).

AMPARO

Amparo,
singură în casa ta,
îmbrăcată în alb.
(Ecuator între zambile
și nord).

Ascultă miraculoasa
fintină în patio
și dulcele tril galben
al canarului.
În seară vezi tremurînd
chiperoșii și păsările,

În timp ce bradezi litera
pe canava.

Amparo,
singură în casa ta,
îmbrăcată în alb!
Amparo,
și ce greu este să spun
te iubesc!

În românește de
MIHAELA AMZUȚA
(Liceul nr. 10)

JOC

Bibi s-a jucat într-o zi cu chibriturile. A sprijinit două chibrituri de peretele unui copac mare și le-a dat foc. S-au aprins și s-au făcut negre, ca orice chibrituri arse. Flacăra a pornit de jos în sus, spre gămăliile roșii de fosfor lipite una de alta. Chibriturile erau încă drepte, nemișcate. Cînd focul le-a atins gămăliile, au răspuns cu zgomot și furie și unul dintre ele s-a smucit brusc, s-a mișcat parcă, s-a îndoit și s-a lipit de celălalt. Bibi a văzut în chibritul chinut o femeie foarte tristă.

I-a plăcut jocul lui cu focul și cu femeia chinută. A mai sprijinit două chibrituri de marginea copacului și a mai scos un al treilea, cu care le-a dat foc. Focul le-a cuprins pe amîndouă odată și în flacăra fierbinte chibriturile s-au îmbrățișat. Apoi, încet, văpaia a trecut. Ușor și ars, un chibrit s-a ridicat în sus. Totul s-a oprit ca pietrificat. Bibi a văzut o femeie rugîndu-se — și focul i s-a părut și mai frumos.

Cînd s-a auzit strigătul fosforului și focul abia a mai pîlpuit, Bibi s-a gîndit la un rug. A privit cele două perechi încremenite. A aprins și alte chibrituri, mereu cite două și mereu vedea femei care cădeau în genunchi și plîngeau. S-a jucat mult, pînă ce de-a lungul întregului perete al copacului a văzut zăcînd multe chibrituri arse.

Apoi s-a plictisit deodată, a luat capacul și l-a trîntit peste cutia mare de carton. Unele chibrituri s-au spart; altele nu.

Apoi a deschis ușa — să lasă fumul — și a uitat.

PASĂREA

Păsărica era cum nu se poate mai fericită. Avusese prilejul să constate bunătatea oamenilor: s-a întîmplat ca un om să treacă pe lîngă ea fără să-i facă nimic. Păsărica își dădu seama de aceasta abia după trecerea omului, care nici n-o băgase în seamă. De atunci avu o încredere neclintită în oameni.

Intr-o zi, stătea în mijlocul șoselei. Un camion venea în goană spre ea. Roata lui mare și neagră o înspăimîntă. Dar rămase pe loc. Roata se apropia vertiginos. Era înfricoșător de aproape. Deodată se oprî brusc. Șoferul ieși amărît afară, înjură cu nesăț și se trînti sub mașină, să repare nu știu ce pană.

Dar păsărica era nespuse de fericită... Se convinsese: omul oprise camionul special pentru ea!

ANDREI GOREA
(Liceul „Matei Basarab“)

Portret de Adrian Șuștea (Liceul industrial de telecomunicații)

GEOMETRIE ELEMENTARĂ

Eu caracterizez oamenii după idei. Unii au idei pătrate... Din păcate, aceștia nu fac, după mine, două parale. În aceeași categorie intră și pușini cu idei rombice, dreptunghiulare sau triunghiulare. Din a doua categorie fac parte acei cu idei rotunde. Pe aceștia îi apreciez, pentru că sînt echilibrați. Am

însă o mare admirație pentru cei cu idei ascuțite, ca săgeata. În această ultimă categorie intră foarte pușini oameni... Au multă fantezie și spun lucruri la care nu te aștepți. Sînt un fel de enigme, greu de pătruns. Îmi plac oamenii cu idei ascuțite și-l caut cu luminarea. Sînt aiurii,

cu capul în nori, visează într-una. Îmi plac oamenii cu idei ascuțite, pentru că sînt nervoși și fanteziști. Celor cu idei ascuțite nu le pasă de gura lumii. Nu le pasă de gura lumii și perseverență în ceea ce-l interesează. Sînt foarte curioși și dorinți de a afla cit mai multe.

După ce cunoștii un om, vă pot spune cu precizie dacă radiază cuburi, sfere sau săgeți. Din păcate, cei cu idei ascuțite sînt pușini, prea pușini... Nu-i nimic: vor fi din ce în ce mai mulți. Sper.

RUXANDRA
BERINDEI
(Liceul „Mihail
Sadoveanu“)

presie plăcută. Dar impresia se destramă ușor la o lectură mai atentă. De ce? Din cauză că revista nu poartă pretutindeni pecetea tinereții, a originalității, a ineditului. De pildă, ilustrarea e făcută cu reproduceri de pe columna lui Traian, cu vignete din „Veac nou“ și cu vreo douăzeci de reproduceri din „Salonul republican de pictură — 1966“. Probabil că, în celelalte numere, vignetele vor fi luate din „Paris-Match“, iar ilustrația va fi asigurată de British Museum și Galeria Trellakov.

De asemenea, amatorii de maxime, citate și cugetări pot găsi în paginile revistei câteva considerații profunde și inedite despre artă și viață. Exemple: „Hernani“ este o piesă de teatru a marelui romantic V. Hugo, dar „Hernani“ este și o operă muzicală a compozitorului italian

PRI- MA VER- BA

G. Veră. Interesant, nu știam! Să citim mai departe: „Figaro nu mai este un ablu și spiritual om din poezie, în luptă cu greutățile vieții pe care le biruie prin smecherie, ci un bărbier italian cam vorbăreț, cam gîlbui, dar tubil de noi“. A pus punctul pe „i“. Sau — după cum spune jupla Titircă — „Bine combale!“

Și acum, stimați prieteni care vreți să dați la filozofie, aruncați-l pe Kant, Hegel sau Sartre și notați această constatare revoluționară în domeniul existențialismului, făcută de Toma Sanda: „Viața, singurul lucru care, odată pierdut, nu-l regăsești nicînd“. Bine spus, bine gîndit!

Dar să lăsăm gluma. Dragii colegi de la revista „Muguri“, am îndrăzni să vă cerem ca, pe viitor, rubrica „Panseurile lui Gigă“ să dispară. Cu atît mai mult cu cit ele nu-și au locul lîngă multele pagini bune ale revistei.

CURAJUL DE A ALEGE

Sute de elevi mi-au înțins cu emoție, în ultimii douăzeci de ani, caietele lor cu versuri sau cu proză, așteptînd un verdict cu valoare definitivă și ultimă, în acele momente, cît de relative sînt înoldecauna asemenea „verdicte” și cît de ușor poate greși un profesor, fie el și conducător de cîntec. Trebuie să spun — și nu cu bucurie — că dintre sutele de începători, numai cîțiva, foarte puțini, au ajuns scriitorii adevărați. Să-și fi spus cuvîntul selecția naturală a talentelor? Să fi intervenit întîmplarea sau șansa, oferindu-le numai acelor, cîtorva, nesperatul loz cîștigător? Au fost și acestea, dar mă îndoiesc că e vorba numai despre ele. Ceea ce mă pune pe gînduri e faptul că mulți dintre cei dispăruți din raza interesului literar erau cel puțin la fel de dotați ca și cei care semnează azi cărți prestigioase. Și atunci, ce s-a întîmplat?

Există multe răspunsuri posibile la această întrebare, dar cred că motivul principal al îndepărtării lor de literatură este viziunea greșită pe care și-au format-o asupra muncii de creație. Este adevărat că, fără existența unor aptitudini puternice și polarizante, nu se poate închipui carieră de scriitor, dar talentul nu este numai o problemă de zestre naturală, ci și de educație și de auto-educație. O aptitudine, oricît de net conturată, nu poate da rod fără un neîntrepuț exercițiu și fără o cultivare — prin lecturi înținse și profunde — a ceea ce n-a fost la început decît un dat primordial. Or, trebuie spus că în rîndurile începătorilor a avut și are încă un prestigiu ferm un fel de falsă teorie a amatorismului literar. Adepții acestei teorii susțin, cu unele argumente valabile, că: „dacă ai talent, ai să scrii și cînd vei deveni inginer, unde pui că, în felul acesta, o să cunoști și „viata” mai bine!”. Asemenea afirmații sînd plăcut urechii noastre, care s-a obișnuit de mult cu ele. Mai mult decît alt: ele sînd și adevărate, dar numai într-o anumită sferă, a artei amatoare. Scriitorii adevărați nu sînd însă, niște amatori, ci niște profesioniști, tot altfel de demni de respectul poporului ca și inginerii sau medicii. Și totuși, nimeni nu se gîndește să-i spună băiatului care se simte atras de medicină să învețe arhitectura și — dacă are însușiri de medic — să practice arhitectura și să-și vindece vecinii în orele libere...

Știu: Cehov a fost și medic. Știu: cunoașterea problemelor ingineresti, de pildă, poate fi o bună experiență pentru un viitor constructor de romane. Știu: amatorismul literar este o modalitate dintre cele mai nobile de a-și cheltui timpul liber și de satisfacere a unui „hobby”, un semn de cultură și de distincție intelectuală. Înțelegerea activă pe care o arată conducerile unor școli, uzine, institute de învățămînt superior, pentru dezvoltarea mișcării artistice de amatori, este unul dintre fenomenele cele mai pozitive ale revoluției noastre culturale. Dar scriitorii adevărați ies din rîndurile amatorilor și învață pentru a deveni (dacă-l va ajuta talentul) un adevărat profesionist al literaturii. Trebuie să spun că — din nefericire — mulți elevi și trădează talentul literar real, în favoarea unei profesiuni pe care o consideră mai sigură și mai remunerativă. Să fiu bine înțeles: elevul talentat care va deveni student al facultății umaniste (să zicem, de filologie) nu are și nu poate avea nici o garanție

Prof. TUDOR OPRIS

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN PAG. 2-3: TOȚI TREBUIE SĂ PLĂTIM, O EDIP!

— PRETEXT ANTIC INTR-UN ACT —

FĂRĂ BĂTAI PE UMĂR

Despre revistele școlare s-a scris în nenumerate rînduri. Mai toată publicistica consacrată au făcut pînă acum a-procteri pozitive, după același inevitabil șablon: „revista x, o revistă a elevilor din liceul y — are și poezii, are și desene, deci s-o revistă bună”. E firesc — dar nu e destul. Probabil că redacția nici unei reviste școlare n-a fost mulțumită pe deplin de aceste cuvînte încurajatoare.

De aceea, începînd cu numărul de față, „Preludiul” va cuprinde și unele note pe marginea revistelor liceale din toate colțurile țării. De data aceasta, însemnările vor fi făcute de un elev care va privi pe colegii săi de la egal la egal și își va permite să le comenteze realizările, fără bătaie pe umăr.

IOAN IVAN

Călinescianul, ca titlu, „Jurnal literar” al elevilor finalizati la concursul de literatură din tabăra de la Sinata (4-17 august 1968), evuă, în patru pagini dense și elegant prezentate grafic, critica și escul, pasiunile migrînd masiv către poezie. Ne-au plăcut, pentru prospețimea și pentru unele note personale, poeziile Victoriei Ilvoara din Turnu-Severin, ale Luminiței Jugănaru din Pitești, ale lui Victor Durnea din Vulcan și — revelația acestui „Jurnal” — ale lui Ioan Ivan din Buhuși, căruiu îi citim poezia „Foame”: „Am lăsat o bucată

PRE-
LUDIU
VER-
BA

de cer / pe care am mîncat-o
ou poftă / deoarece / imi era
foame de albastru. / Nu știu
cît o să mîncînc / dar o să
am grijă / să le las o coajă
de albastru / deasupra a pa-
tru ferestre de pămînt / ca
să nu fie vid.”

Mulțumim „Jurnalului lite-
rar” pentru „coaja de albas-
tru” pe care ne-a dăruit-o.

DE CE LIPSEȘTE CRITICA LITERARĂ?

Avem în față ultimul nu-
măr din „Funigel”, publicație
internă editată de liceul
„I. L. Caragiale” din Bucu-
rești. Din nou, o bună țîmă
grafică. Meritul aparține ele-
vilor Dinu Patriciu și Maia
Damadian. Dacă ar vrea totuși
să renunțe la acest format de
tip „Arți Pogonici”...

Am întîlnit în paginile ace-
stei reviste un autentic pro-
zator (Tudor Florian) și o
poetă cu versuri uneori demne
de reținut: Olga Sîcu. Dar
revelația „Funigelor” este
totuși Mircea Toma, prezent
cu un mare număr de
poezii, remarcabile prin spi-
ritul lor acut, chiar dacă par,

pe alocuri, tributare manierei
lui Leonid Dimov: „La cele
proaspete / mă duc oaspete /
învăd să pășesc și cu Stîngul /
și le spun tărășenia cu moș
Manole / năntingul / care a
îngropat un cuvînt în cutia
ca să fie.”

Inexplicabilă, absența pagi-
nilor de critică. Oare acea
cronică anemică a celor „1001
Dalmațieni” este tot ceea ce
se poate scrie la capitolul
acesta? Ne îndoiim. O „Pre-
față la Infernul lui Dante” a
Aretei Șandru, o uităd an-
chetă cu tema „Ce este poli-
teștea”, un colegial și cava-
leresc (memento!) „Salut”, a-
dresat revistelor prietene, în-
tregec frumoașa impresie pe
care ne-a lăsat-o revista „Fu-
nigel”.

ÎNȚILNIRI PLĂCUTE

„Primăveri” se numește re-
vista elevilor din Timișoara.
Frumos și simbolic titlu, bune
condiții grafice, dar mai puțin
bogată fantezia ilustratorilor.

În pagini, înțîniri plăcute
ou poezia Andrei Băcanu și
a lui Lucian G. Blaga. În
„Fără titlu”, Andă Băcanu se
descoperă o poetă sensibilă,
fragilă: „Te-am chemat să
cobori din cuvînt. / Și pentru
asta a trebuit / să mă nasc
a doua oară. / Aseară / cînd
stăteam în gîtlejul pămîntu-
lui / ghemuită, / a seară / pămî-
ntul s-a înecat cu primă-
vară”.

Adriana Simbovici ne-a re-
ținut atenția prin proza inti-
tulată sugestiv: „De ce
Faust”, în care dă dovada
că posedă simțul dialogului și
e în stare de o expunere clară
a ideii. Bine venită în acest
context literar, culegerea ce-
lor trei bijuterii folclorice, ini-
țiativă care poate fi luată ca
model.

O REVISTĂ BUNĂ, DAR... CU LIPSURI

Avem în mînă ultimul nu-
măr al revistei „Muguri” a li-
ceului nr. 24, revistă care, la
o răsfoire fugară, lasă o im-

ELEVUL DIMA

(Continuare în pag. a IV-a)

La școală — desen de Maia Damadian (Liceul „I. L. Caragiale”)

ÎN PAG. A 4-A:

ATLAS LIRIC

DE CÎND M-AM NĂSCUT

De cînd m-am născut,
păcat ce-am avut
a fost că-mi plecau gîndurile
în fiecare noapte,
și dansau pînă li se rupeau
pantofiarii argintii.
A doua zi,
trebuia să tai capul iar
unui cizmar,
că n-a știut
să-mi facă așa încălțare,
să-mi fie măsura,
măcar de-o visare...

HAI SĂ NUMIM CEL DE-AL 360-LEA VAL

Hai să numim cel de-al 360-lea val
iubire;
o să fie un val în care o să se scalde
pescărușii
și cerul și soarele, și ziua toată...
Hai să numim cel de-al 360-lea val
fericire;
o să fie un val albastru
cu o cunună albă de spumă,
o cunună de mireasă...
Nu-mi pasă dacă aici se va lavi de fărîm
și va muri;
e frumos să poți să spui
că pînă aici
a fost fericire...

Hai să căutăm cel de-al 360-lea val
de la începutul lui
și să ne aruncăm în el amîndoi,
iar cînd ne vom lavi de fărîm,
să fim de mult curcubeu sau ploii...

ÎNCĂ O DATĂ

Încă o dată uită de tine
și lasă-te dus
de val, supus...
O să am grijă atunci
să te-ncurci
în algele mele
și-a siele de mare,
o să am grijă de tine,
cel cu ploaie de sare,
cel înecat,
să îțiucid barbară
orica întoarcere
către uscat...

IOANA CRACIUNESCU
(Liceul „Mihai Viteazul”)

CURAJUL DE A ALEGE

(Urmare din pag. 1)

că va deveni, studiind și exercitînd, un adevărat scriitor. Dar va fi, cu siguranță, un foarte bun profesor, legat cu trup și suflet de ceea ce iubeste mai mult pe lume, de literatură. El poate deveni inginer, urmînd cursurile altei facultăți — dar nu e greu de ghicit că toată viața va rămîne încredințat că altul ar fi trebuit să fie drumul lui, regretînd că nu și-a acordat șansa de a verifica trînicia însușirilor lui literare.

Nu, arta scrisului nu e amatorism. Și bunicuțele noastre pictau trandafiri ori mingiaiu clopele clavecinului pentru satisfacția personală și bucuria familiei, dar înțelepturile lor nu le considera nimeni altceva decît o ocazie de destindere fericită. Sînt convins că acei dintre tinerii mei prieteni care au renunțat să meargă pe calea indicată de însușirile lor — mîngîindu-se cu gîndul că vor face literatură ca amatori — s-au dovedit lipsiți de curajul de a alege. Nu sînt un scriitor renumit și prestigiul statutului pe care-l dau elevilor talentați din cenaclurile de azi, nu este deloc impresionant. Li rog, totuși, să se gîndească la faptul! că a scrie literatură nu este și nu poate fi o treabă subsidiară, că a releva prin imagini sensul istoric al mersului societății românești spre lumină nu e o „nobilă inutilitate”, ci un act demurgic care cere dăruire, perseverență, răbdare și, nu de puține ori, sacrificii.

Ilustrație la „Ciocoi vechi și noi” de Nicolae Zenof (Școala tehnică de arhitectură)

...plu antic, cu neîmpătatele scări de piatră și coloane. Undeva, arde focul sacru și flacăra lui luminează slab scena. La deschiderea cortinei, pe trepte se roagă Oedip, cu spatele la public și capul în piept. Este cufundat în rugă și nu-l observă pe autor cînd intră.

SCENA I

Autorul, Oedip, apoi Apothersit.

Autorul (intră, se așează pe trepte, îl privește un timp pe Oedip, apoi se scoală și înaintează): Cel care se roagă pe trepte este Oedip, dar nu Oedip pe care probabil că îl cunoașteți din tragediile lui Sofocle, ci cel adevărat, pe care Sofocle n-a îndrăznit să ni-l prezinte. De ce n-a îndrăznit, nu știu nici eu precis și nici nu este important. Im-

TOTI TREBUIE SĂ PLĂTIM,

— PRETEXT ANTIC

prin futa ochilor trecutul. De fapt, ar trebui să-ți zic eu „stăpîne”. Nu crezi?

Apothersit: Mai bine să gusti ceva și apoi să te odihnești.

Oedip: De obicei, mi-a pierit pînă și foamea.

Apothersit: Am adus cu mine ceva-n servetul ăsta.

Oedip: Ai dreptate. De ieri n-am pus în gură decît o banană, pe care nici măcar nu-mi mai amintesc dacă am descojit-o înainte de a o mesteca.

Apothersit: Uite, aici în servet al tot niște banane; știiam că-ți plac. (Desface servetul).

Oedip: Apothersit, în definitiv nu pot pricepe ce te face să râmi lângă mine, cînd nu pot să te răsplătesc prin nimic.

Apothersit (caltă un moment): Iar după ce voi termina, îți voi limpezi gîndurile blind din această cupă cu vin negru și țare de Pînd.

Oedip: Auzi? În alte vremuri probabil că te-aș fi răsplătit cu aur, cu sclavie, cu libertate. Dar acum, acum, dacă nu mi-ar fi teamă să par sentimental, ti-aș spune că nu pot decît să-ți fiu recunoscător.

Apothersit: Te înșeli, Oedip. Niciodată nu mi-ai mulțumit altfel decît cu plăcere în spate. Dar asta nu are nici o importanță. Îți place vinul?

Oedip: Cum? Vrei să spui că nici atunci cînd eram rege, nu...

Apothersit: Da, pe vremea aceea, nici nu sînt sigur că-mi știai numele.

Oedip (tulburat de lucrurile pe care le află): Bine, dar asta înseamnă că n-ami de ce mă plîng de soarta mea prezentă. În definitiv, mi-o merit.

Apothersit: Vezi să nu-ți vezi vinul mai bine că-ți poți.

Oedip: Ai dreptate. Sînt un curagios. Mă jaleam de două zile ca o muler. De altfel... Vinul ăsta îmi lasă impresia că-l botezat cu vin de smochine. În orice caz, curaj nu este. (Desface o banană). Privește-o, n-ai impresia că noi semănăm foarte bine cu niște banane?

Uite, de exemplu, dacă te-aș întreba ce poți să-mi spui despre ea, mi-ai răspunde că este verde sau cîfenie, iar dacă ti-aș pune aceeași întrebare acum, cînd am descojit-o, mi-ai spune că este albă. La noi, situația este identică. Una părem priviți de-afară și alta dinăuntru.

Apothersit: Ai terminat cu masa?

Oedip: Poți să stringi. Al-

fară s-a întunecat. (Se așază de o coloană. Capul îi cade ușor pe piept și adoarme).

Apothersit: Era și timpul să se culce. (Stringe, apoi se așază pe trepte, pîzindu-i somnul).

SCENA a II-a

Aceiași, Casandru.

Casandru (un bătrîn adus de spate, cu un tolag de apostol în cealaltă mîmă (sau un fluture): El bine, te-am prins. La noapte, tot te-ar fi prins moartea. Eu, cel puțin, sînt mai vesel. (Se așază). Acum am să te învît să cînti, pentru că dacă nu știi, degenba ai trăit.

Apothersit: Eci, omule!

Ce treburi te retin aici?

Casandru: Niciodată nu ne retin treburile, ci hîilele. (Meargă fluturele, în timp ce bate cu tolagul în pămînt).

Apothersit (îi zgîlție): Nu mai bate! Oedip se odihnește. Dacă tot nu ai treburi, du-te în altă parte!

Casandru: Aici sau oriunde, același timp îl pierdom.

Apothersit: Hai de aici, că ai început să spui prostii!

Casandru: Cine ești? Ce vrei cu mine? Stai, mi-ai furat fluturele. Nimic nu mai îmi lăsați. În fiecare zi um tot mai puțin, pînă cînd, în curînd, n-o să mai am nimic. (Strigă). Și tu și stăpînul tău nu sînteți adruveni!

Oedip (se trezește): Ce so înțimpla aici, Apothersit?

Apothersit: Va să zică te-a trezit pînă la urmă. (Îi apucă pe Casandru de haină). Pleacă de aici, că-ți rup tolagul în creștet...

Oedip (ochii săi se deschid): A, bătrînul prooroc Casandru! Dă-i drumul, Apothersit, e doar un biet senil.

Casandru: Eu sînt unul dintre cei mai mari oameni ai Eladei. Am cunoscut întotdeauna desfășurarea evenimentelor chiar înainte de a se petrece. A marelui Cronos.

Oedip: Doar ne cunoaștem. Și mie mi-ai prezis soarta într-un război.

Casandru: Deci, datorită mie mai ai azi timp și pentru viață.

Oedip: Dimpotrivă. Era să am timp doar pentru moarte.

Casandru: Și mai zici că eu sînt senil?

Oedip: Prezicerile tale au fost stupide.

Casandru: Unui bătrîn ca mine, trebuie să-l vorbești respectuos.

Oedip: Crezi că nu știu să ai vrut să pier? Ai făcut tot posibilul să mă convingi că războiul e un fleac și că o să-l câștig. L-am câștigat pentru că nu te-am crezut. Ai noroc că acum nu mă mai interesează ce a fost. (Spre Apotherisit): Ia-l de aici pe hoșorul ăsta, că-mi produce greață!

Apothersit: Hai cu mine, nemaivăzutele prooroc. Dincolo, aș putea să-ți proorocesc și eu citeva lucruri.

Casandru: Vă bateți joc de mine. Ați uitat că am fost discipolul Artemisei? Ca dovadă, să-ți spun ceva, Oedip. Femeia pe care o aștepti îți va aduce, în același timp, mîntuirea și pieirea. Te va salva și — totodată — te va pierde. (Începe să ridă).

te va pierde totodată. (Tare) Intr-adevăr, e groaznic.

SCENA a III-a

Oedip, Apotherisit, Andamnestra.

Andamnestra (o sclavă fermecătoare, cu ucliorul pe umăr): Fie-mi iertată necuviința de a tulbura discuția unor străini. Stăpina mea, făcînd un popas prin împrejurimi, mi-a poruncit să-i aduc, de unde știu, lacrima munților. Izvorul e departe de locul acesta?

Oedip (o privește hipnotizat): Ce zice sclava aceasta, Apotherisit?

Apothersit (bănuitor): Nimic deosebit! Vrea doar să știe dacă e vreun izvor prin împrejurimi.

Oedip: Izvor? Cum te cheamă?

timp ce Apotherisit își așterne de culcare).

SCENA a IV-a

Apothersit, Andamnestra, apoi Oedip.

Zorii zilei următoare. Se aprinde treptat o lumină. Apotherisit moțăie cu capul în piept. Deodată, prin ușa cortului lui Oedip năvălește Andamnestra.

Apothersit (spierat): Ce e? Andamnestra (tulburată): Nu e posibil...

Apothersit: Ce vrei să spui?

Andamnestra: Din ochi i-au curs trei lacrimi tulburi și...

Apothersit: Dar spune o dată!

Andamnestra: L-a părăsit vederea.

OEDIP!

INTR-UN ACT —

Oedip: Cum, vrei să spui că salvare nu există?

Casandru (continuînd să ridă): În cazul tău, nu.

Oedip: Minti, salvare trebuie să existe. Un lucru care ne poate salva există întotdeauna. Totul e să-l descoperi la timp! (Spre Apotherisit): Ia-l de aici! Iar vrea să mă înșele.

(Apothersit îi apucă de braț și vrea să-l ducă. Casandru se abate, împotriva lui. Apoi izbucnește într-un râu hateric, se încacă și moare).

Oedip (tulburat): Chiar a...

Apothersit (vădit, e emoționat): Ne-a dus.

Oedip: Îți dai seama, Apotherisit, că lumea asta n-a dereglat de tot. Să mori cu hohotul de ris pe buze... De fapt, nici n-ar trebui să mă mire. E groaznic!

Apothersit (pentru sine): Femeia aceea te va salva și

Andamnestra: Stăpina mea mă strigă Andamnestra.

Oedip (evident fermecat): Vezi, Apotherisit, că soarele se poate privi de aproape? (Către Andamnestra): Ce nevoie ai tu de izvorul munților, cînd ochii tăi sînt un izvor de iubire, cînd buzele tale sînt izvorul celor mai pure sunete pe care le-a putut scoate vreodată o liră? Nu, Andamnestra, tu nu ești făcută pentru a sluji. (Cade în genuchi, împreună-mîndu-și mîinile a rugă): O, se, am găsit, în sfîrșit, himera nopților albe. Tu, femele, ești picătura de apă care dă muribundului puterea de a trăi!

Andamnestra (neconvinsă): Stăpina mea mă așteaptă.

Oedip: Recunoștința mea te așteaptă. La capătul acestor trepte ne vom pierde în cel mai sublim act al cunoașterii. (Către Apotherisit, în timp ce-l întinde mîna, femeii): Noapte bună, prietene! (Lumina se stinge, în

Apothersit: Cum s-a în-tîmplat asta?

Andamnestra: Nu pot să-ți explic, dar îți jur că nu am nici o vină! (În genuchi, cu fața la Soare, se închină).

Apothersit: Te cred. Liniștește-te. În încheieturile mîinilor mele vei găsi uitarea necesară. (Înceleștează cu calm mîinile în jurul gîtului ei, sugrumînd-o).

Oedip (apare sus, cu o privire fixă): Andamnestra!

Apothersit: Sșst! Vorbește încet. A adormit.

Oedip: Vrei să-mi spui dacă e zi sau noapte? Pînă o să mă obișnuiesc să le deosebesc singur, o să mai treacă timp destul.

Apothersit: E între noap-te și zi. Acolo unde noaptea se termină și ziua vrea să înceapă.

Oedip (strigă): Dar situația asta o să fie veșnică!

(Cu efort): Trebuie să mă resemnez. Totuși, zeei n-au jucat cînstii.

Apothersit: Liniștește-te!

Oedip: Ceea ce mă intrigă cel mai mult este ușurința cu care acceptăm resemnarea. În majoritatea cazurilor nu ne rămîn decît două posibilități: alienarea sau resemnarea. Pentru noi, oamenii mediocri, nu se poate găsi altceva decît sfînta și pașnică resemnare. (Schimbare de ton). Spune-mi, cum doarme frumoasa mea regină?

Apothersit: Doarme divin. Somnul suprem al feminității.

Oedip: Dar nu crezi că are să-i fie frig?

Apothersit: Ii e tocmai bine. Nici cald, nici frig.

Oedip: Dar mai spune-mi, e frumoasă?

Apothersit: E foarte frumoasă. Are părul din raze de soare...

Oedip: Continuă, continuă. E frumos.

Apothersit: Da, are părul din raze de soare, trupul din cel mai curat fildes... Dar n-ai avut dreptate, Oedip. Intr-adevăr, ai privit soarele de aproape, dar a trebuit să plătești cu ceva, pentru că fiecare dintre noi trebuie...

Cunoașterea se plătește. Și tu ai plătit, Oedip! (Amîndoi au ochii în-lăcrimați, în timp ce lumina se stinge încet).

BOGDAN GHÎȚA
(Liceul nr. 32)

Ilustrații de VIORELA ALEXA (Liceul „Dr. Petru Groza”) și FLORIN CLEPER (Liceul nr. 24)

PRIMA ZĂPADĂ

I
Arborii s-au înfășurat în tăcere și stau împlețiți către trunchi cu lumina în jur înghețată-n cristale strălîmpezi, de frig.

De-atîtea liniște mă strig, m-ascult în ccauri și pornesc spre fiecare boltă ce m-a răstrînt.
Ploaia de meteoariți nu s-a mai stins în aer; visează în palma mea...

II
Glasuri noi palpită pe buzele zilei... Amețite de lumină, petalele florilor vor să-și ia zborul.
Umbrele leagă o horă nouă pe cîmpia de la periferia orașului. Copacii înfloriți de mișare aplaudă cu toate frunzele purpurii.

III
Te-aș desena asemenea copiilor pe ziduri sau pe gard dacă nu te-ar săruta ploile și vîntul.

Cum să te opresc în culorile verii sau toamnei, cînd zăpada e-o pasăre albă și-n calea ei culorile dispar?

BENONE NEAGOE
(Liceul „G. Barițiu”, Cluj)

CEAS DE PREȚ

A împietrit ceasul cu limbile sale, mîini ce apucă timpul de poale. A împietrit mîna mea încălzînd cadranul pe care s-au înregistrat de decenii descendenții familiei. A împietrit ochiul meu privind soarele roșu și cerul de ore

rotîndu-se, rotîndu-se. A împietrit amintirea în spatele copacilor ce creșteau înalți și subțiri ca niște limbi de ceas, rotîndu-mi-se pe frunte.

DAN NICOLAU
(Liceul nr. 2, Ploiești)

PĂCAT

Icoana și-a juguat buzele a mirare în fața genunchilor noștri. Cu puteri de copaci. Strigau alba verde și albastru, Trăzniți la răspletie de ape, Că s-a crăpat pe la mijloc icoana, Uimită de-atîtea păcate.

CÎNTEC

Copacii și-au incurcat degetele în pletele vîntului, Cu marile răni ale topoarelor la șold. Tăcerea pămîntului s-a ridicat în ei Pînă la briu, Pînă la umeri, Pînă la cîntec Și degetele s-au mișcat către buciom.

LIJIANA JINGOIU
(Liceul „Ion Creangă”)

AȘTEPT

În fiecare seară cobor într-un adînc îndepărtat unde înlînesc soarele dormind în brațele lucrărilor

Cu diamantul unui gînd îi creștez soarelui pe partea stîngă ramuri și frunze...

Aștept ca într-o dimineață să răsară pe cer un copac, cu soarele ascuns în fructe.

MIHAI OGHIINJI
(Liceul nr. 1, Vaslui)

NOPTI DE TOAMNĂ

Vînturile mi-au făcut o colibă unde nu are voie nimeni să intre. O colibă unde stau eu, înșirînd nopțile pe ață. O noapte albă, una neagră, una de dragoste, una de blestem, și tot așa pînă-mi acoperă trupul. Apoi înșir munții, nisipul, pe tine și pe tine, icoana, izvorul, frunza, pînă voi face un al doilea pămînt.

ANAMARIA POP
(Liceul „Mihai Viteazul”, Turda)

AGENDA

TELEGRAME

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste Romaniae...

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste Romaniae...

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste Romaniae...

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste Romaniae...

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste Romaniae...

Lucrările unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale

In zilele de 9 și 10 decembrie 1968 au avut loc la Palatul Marii Adunări Naționale...

Comisiile au luat în discuție proiectul de lege privind impo-

neres veniturilor realizate din activități agricole.

In ședința comună a comisiilor din 10 decembrie au prezentat de activități...

Lucrările comisiilor contină.

ACTUALITATEA

IN JUDEȚUL IAȘI:

CONCURSUL ȘI FESTIVALUL DE TEATRU FOLCLORIC

Intre 15 decembrie 1968 și 19 ianuarie 1969, se va desfășura cea de-a doua ediție a concursului și festivalului de teatru folcloric din județul Iași.

Dotat cu premii în bani și obiecte, concursul și festivalul de teatru folcloric din județul Iași...

In cadrul concursului de teatru folcloric...

In anul viitor, festivalul de teatru al Capitalii se va desfășura cu încă 24.900 de spectatori.

Primul milion

De la Galași a sosit vestea că laminorul de tablă grosă al marelui Combinat siderurgic a produs, de la intrarea sa în funcțiune, un milion de tone de tablă.

VĂ RECOMANDĂM:

EMISIUNI RADIOFONICE PENTRU TINERET

Noia alcătuire a programelor de radio și televiziune — așa cum arată ea începând de dimineață 1 decembrie a.c. — ne-a îndemnat să solicităm redac-

— Caravana fan-... "Cenaclul Antenei Tineretului" își propune să oglindească activitatea de creație din cenaclurile și cluburile artistice din întreaga țară.

Coincidență

In municipiul Brăila a fost înregistrată cea de-a 600-a inovație din acest an. O coincidență: orașul a împlinit și el, acum o jumătate de secol, reprezentiv o eficiență economică antecedată de 11 milioane lei, au și fost aplicate în producție.

AVII-A EDIȚIE A SERILOR "SCIINTEIA TINERETULUI"

Ieri, în fata unui public tinăr și entuziast, care a umplut până la refuz sala...

Ieri, în fata unui public tinăr și entuziast, care a umplut până la refuz sala cîminului cultural din comuna Hotarele, județul Ilfov...

După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

"OLIMPIADĂ" ORIGINALĂ

(Urmare din pag. 1) cucerirea vinovaților cu alți conducători auto mai conștienți în serviciu.

— Poate de aceea conducătorii auto văd ocolite, considerându-vă prea aspri.

— Ne interesează mai puțin părera lor și atât de puțin întru-anume perioada am fost tentați să trecem cu vederea micile abateri.

— În ceea ce privește mașinile, acestea sunt foarte bune și cu toții purtători ai unor fișe de participare la Olimpiadă —

— În activitatea din desigur că înfîlîții și mulți dintre conducătorii auto care pot fi prezentați ca model de disciplină și conduită.

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

educației tinerești

Marti dimineata, la Casa universitarilor din Capitala, au început sub egida UNESCO, lucrările Reuniunii Internationale de experti în problemele educației tinerești.

In cadrul ședinței de deschidere au luat cuvîntul șeful Diviziei pentru educația adulților din Secretariatul UNESCO, reprezentantul directorului general al UNESCO, Andre Basc-

devant, director general în Ministerul Educației din Franța, Eshan Naraghi, directorul Institutului de studii și cercetări științifice din Teheran (Iran), William Corbett, instructor național la Asociația metodică a cluburilor de tineret din Anglia.

In continuare a fost ales Biroul Reuniunii, alcătuit din: Ovidiu Bădina, directorul Centrului de cercetări pentru problemele tinereții (România) — președinte, Eshan Naraghi (Iran) — vicepreședinte și Andre Bascdevant (Franța) — raportor.

Facultatea de istorie a miscărilor muncitorești, a Academiei de științe social-politice "Stefan Gheorghiu" de pe lângă C.C. al P.C.R. a organizat un simpozion cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la lupta muncitorească din 13 decembrie 1918.

In cadrul unei festivități care a avut loc la rectoratul Universității din București, marti la amiază, ambasadorul R. P. Polone la București, Jaromir Ocheduzko a oferit acestei instituții de învățămînt cele peste 1.000 de tratate științifice și cărți de literatură prezentate în expoziția de carte poloneză deschisă la București.

Președintele Consiliului general A.R.L.U.S. și Consiliul Național al Organizației Pionierilor din București au fost inaugurate marti o expoziție de carte sovietică pentru copii.

Sub auspiciile Consiliului general A.R.L.U.S. și Consiliul Național al Organizației Pionierilor din București au fost inaugurate marti o expoziție de carte sovietică pentru copii.

Mecul va începe la ora 18,30 și va fi precedat de la ora 17 de derbyul campioanelor feminin: Politehnica București — Rapid București.

In cadrul turneului pe care îl întreprinde în Bulgaria, echipa de fotbal Lokomotiv Moscova a jucat la Sofia cu formația locală Lokomotiv Victoria a revenit fotbalistilor sovietici cu scorul de 2-1 (0-0). Golurile învingătorilor au fost marcate de Atamanid (min. 54) și Basalov (min. 69). Pentru gazde a înscris Georgiev (min. 75).

In runda a 13-a a turneului internațional de șah de la Palma de Mallorca, Florin Gheorghiu (România) a remizat cu Donald Byrne (S.U.A.). Visier l-a învins pe Vesterinen. A fost consecutiv remiza în următoarele partide: Petrosian — Pomar; Lehmann — Spasski; Matanovici — Gligoric și Diez del Corral — Ivkov. Restul partidelor s-au întrerupt.

In clasamentul conduce marele maestru sovietic Viktor Korejnoi cu 10,5 puncte (1). Spasski (U.R.S.S.) — 10 puncte, Larsen (Danemarca) — 9 puncte (1), Petrosian (U.R.S.S.) — 9 puncte etc. Florin Gheorghiu ocupă locul 11 cu 5,5 puncte.

TELEVIZIUNE

Table with TV program listings for Wednesday, December 11, 1968. Includes programs like 'Cura de limba franceză', 'Cura de limba germană', 'Club XX', etc.

CINEMATOGRAFE

Table with cinema listings for Wednesday, December 11, 1968. Includes theaters like 'BECKET (tambalele norii)', 'PROFESIONISTI', 'MADE IN ITALY', etc.

SPORT

In cadrul turneului pe care îl întreprinde în Bulgaria, echipa de fotbal Lokomotiv Moscova a jucat la Sofia cu formația locală Lokomotiv Victoria a revenit fotbalistilor sovietici cu scorul de 2-1 (0-0).

In runda a 13-a a turneului internațional de șah de la Palma de Mallorca, Florin Gheorghiu (România) a remizat cu Donald Byrne (S.U.A.).

In clasamentul conduce marele maestru sovietic Viktor Korejnoi cu 10,5 puncte (1). Spasski (U.R.S.S.) — 10 puncte, Larsen (Danemarca) — 9 puncte (1), Petrosian (U.R.S.S.) — 9 puncte etc.

In cadrul concursului și festivalului de teatru folcloric din județul Iași, dotat cu premii în bani și obiecte, concursul și festivalul de teatru folcloric din județul Iași...

In anul viitor, festivalul de teatru al Capitalii se va desfășura cu încă 24.900 de spectatori.

In municipiul Brăila a fost înregistrată cea de-a 600-a inovație din acest an. O coincidență: orașul a împlinit și el, acum o jumătate de secol, reprezentiv o eficiență economică antecedată de 11 milioane lei, au și fost aplicate în producție.

In cadrul unei festivități care a avut loc la rectoratul Universității din București, marti la amiază, ambasadorul R. P. Polone la București, Jaromir Ocheduzko a oferit acestei instituții de învățămînt cele peste 1.000 de tratate științifice și cărți de literatură prezentate în expoziția de carte poloneză deschisă la București.

OCROTIREA ANIMALELOR

(Urmare din pag. 1) tragem obloanele! Pe cînd așa? Cît privește dragele noastre animale, acestea sunt foarte bune și cu toții purtători ai unor fișe de participare la Olimpiadă —

— În ceea ce privește mașinile, acestea sunt foarte bune și cu toții purtători ai unor fișe de participare la Olimpiadă —

— În activitatea din desigur că înfîlîții și mulți dintre conducătorii auto care pot fi prezentați ca model de disciplină și conduită.

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

— După ancheta în sunet și imagine "Rămîneți în sat?" Plecați la oraș? De ce? s-au intitulat în jurul mesei rotunde scriitorii Eugen Barbu, Nicolae Dragoș și sociologul Octavian Neamtu...

STUDENTUL

este probleme în cîntul studentilor? Redacția noastră a primit și unele informații despre aplicarea oarecum formală în unele locuri a unor asemenea indicații.

— Multimind pentru grija care li se poartă din partea cadrelor didactice, angajându-se să învețe și să respecte cu strictețe disciplina universitară, studenții s-au arătat în același timp buni observatori ai problemelor care se cer încă și în acest domeniu a fi rezolvate. În unele adunări s-a subliniat, de exemplu, persistența unor paralelisme între cursuri, existența unor deficiențe în stabilirea disciplinelor facultative, pîcăm și realizarea defectuoasă a comasării unor cursuri.

— Reamintindu-că alte cîteva capitole importante ale problemelor care se pun în fața studenților și a universitatilor printr-o perfecționare a muncii în câmine și cantine, pe baza colaborării asociațiilor studenților cu conducerea institutelor, locul și rolul reprezentanților studenților în Senatele Universitare — ce nu se poate spune despre experiența acestor trei luni?

— Problemele sînt diverse. În ceea ce privește reprezentanții în Senate, în cele mai multe centre

